

canvas

radio gaga prettig gestoorde lokale radio op tv

Inhoud

Radio Gaga: Prettig gestoorde radio op tv	3
Aflevering 1: Revalidatiecentrum Pellenberg – UZ Leuven	5
Aflevering 2: Villa Voortman	7
Aflevering 3: Zeemanshuis Godtschalck	9
Aflevering 4: Verblijfpark Meerlaer	11
Aflevering 5: Le Mesnil	12
Aflevering 6: Psychiatrisch ziekenhuis Bethanië in Zoersel	14
Aflevering 7: Het internaat van Turnhout	16
Aflevering 8: Het opvangcentrum voor asielzoekers in Wingene	17
Perscontact	18

Radio Gaga

Prettig gestoorde lokale radio op tv

Een achtdelige documentaire reeks - Vanaf dinsdag 25 augustus

“Wat ik heel mooi vind is dat verdriet zo hand in hand kan gaan met schoonheid en troost ... Troostesse”

Dominique” (in Zeemanshuis Godtschalck)

“Hoe lang kunt ge ik hou van u zeggen, zonder dat ooit terug te horen?”

Joris (in Zeemanshuis Godtschalck)

In **Radio Gaga** trekken de bevriende acteurs Joris Hessels en Dominique Van Malder met hun zelf gebouwde mobiele radiostudio naar acht locaties in België om er enkele dagen bijzondere lokale radio te maken. Ze zenden onder meer uit in een psychiatrische instelling, een verblijfpark, het strengste internaat van Vlaanderen en in een revalidatiecentrum. Samen met bewoners en passanten maken ze van **Radio Gaga** prettig gestoorde lokale radio op tv. Het resultaat is een poëtische, human-interestreeks waarin muziek een belangrijke rol speelt. Vanaf dinsdag 25 augustus om 21.15 u. op Canvas.

De soundtrack van een plek

Joris en Dominique reizen door het land met een camionette en een kleine campingcar waarop een uitschuifbare radioantenne staat. Die zorgt ervoor dat ze ter plaatse het nodige zendbereik kunnen instellen. Zo kan iedereen die het horen moet of wil, hun non-stop radioprogramma live volgen, via kleine transistorradiootjes die ze ter plekke uitdelen.

Interviews, gesprekken en optredens van plaatselijke bewoners wisselen af met muzikale verzoeken. Tussendoor maken we in korte portretten kennis met een aantal passanten en zien we hoe het leven in de instelling, het internaat of het kleine Waals dorp het ritme volgt van Radio Gaga.

Radio Gaga gaat op zoek naar nuance, humor en ontroering, en naar de ziel en de soundtrack van een bepaalde plek. Wat is zo uniek aan die biotoop, en wat verbindt de mensen die er leven?

Joris en Dominique

Joris Hessels is geboren en getogen als jongste van vijf in Sint-Niklaas en heeft van zijn hobby zijn beroep gemaakt. Afgestudeerd in 2003 heeft hij toneelstukken gespeeld en gemaakt bij Bronks, Het Gevolg, Het Paleis, Kopergietery, Steigeisen, Studio Orka en Compagnie Cecilia. Samen met kompaan Dominique Van Malder heeft hij Omroep Gaga opgericht, een radio voor en door psychiatrische patiënten. Hij heeft een zoon en doet zijn best om gelukkig te zijn.

Dominique Van Malder is in Dendermonde geboren in het uitmuntende bordeauxjaar 1976. Na z'n studies aan het Rits gaat hij aan de slag als acteur en regisseur bij Theater Antigone, maakt deel uit van Studio Orka en speelt als freelancer voor Bronks, Abattoir Fermé, Kopergietery, Compagnie Cecilia... Hij duikt af en toe op in film- en tv-land (*De Behandeling*, *Offline*, *Flikken*, *Witse*, *Het Geslacht De Pauw*) en maakt tweejaarlijks een theatervoorstelling met psychiatrische patiënten in het Guislain Instituut. Dominique woont in Gent en heeft één grote held: zijn zoon.

On air

Radio Gaga zendt uit in Revalidatiecentrum Pellenberg in Leuven, Villa Voortman in Gent (psychiatrisch ontmoetingshuis voor personen met verslavingsproblematiek), Internaat Sint-Jozefcollege in Turnhout, een verblijfpark met permanente bewoners in Laakdal, Huize Godtschalck in Oostende (een rusthuis voor zeelieden), het afgelegen en klein Waals dorpje Le Mesnil, psychiatrisch ziekenhuis Bethaniënhuis in Zoersel en het asielcentrum in Wingene.

Radio Gaga is een programma van De chinezen voor Canvas, gemaakt door o.a. Philippe Banze, Ilse Colpaert, Sarah D'Haeyer, Lucas Derycke, Lena Dewaegenaere, Nevine Gerits, Florian Ghequiere, Marlies Lembrechts, Jasper Stoefs, An Van Dael, Michel Vanhove en Joeri Weyn

Aflevering 1: Pellenberg

Dinsdag 25 augustus

In de eerste aflevering van **Radio Gaga** trekken Joris en Dominique met hun mobiele radiostudio naar Pellenberg in Leuven, een revalidatiecentrum voor mensen met aangeboren en niet-aangeboren letsels. Ze ontmoeten de revalidanten en de personeelsleden, en maken samen met hen prettig gestoorde radio.

In Pellenberg ligt het revalidatiecentrum van UZ Leuven. Het is een plaats die voor patiënten een nieuw begin betekent, een begin waar ze niet zelf voor hebben gekozen. Ze komen in het revalidatiecentrum terecht na een ongeval, operatie, beroerte of ziekte. Het is geen verhaal van genezing, wel van hoe te leren leven met een beperking. De revalidanten leren er alles opnieuw: van bewegen met protheses of een rolstoel, tot spreken, slikken, koken en autorijden. Voor de kinderen is er overdag de ziekenhuisschool.

De nachtelijke uren zijn er het moeilijkst, dan wegen de tegenslagen van de dag dubbel zo zwaar. Radio is er sterk aanwezig: in alle therapiezalen staat de radio op en in de kamers doet muziek de tijd sneller gaan. Radio Gaga kan 's nachts troost bieden en overdag een opkikker.

Radio Gaga in Campus Pellenberg

Ria is helemaal verlamd nadat ze thuis gevallen is. Ze zal haar hele leven moeten beademd worden. Haar man Albert is het huis aan het verbouwen, Ria kan nergens anders terecht omdat de zorg te groot is. Ooit hoopt ze met een elektronische rolstoel te kunnen rijden.

Haar lievelingsnummer is "Ik hou van jou" van Dana Winner

Albert: *"Het is gebeurd op 18 mei vorig jaar, 's avonds om 11uur. Een flits en 't was gedaan."*

Danny geraakte enkele maanden geleden zwaar verbrand toen hij in een leegstaand pand met z'n vriendjes een ongeval had met een jerrycan. Hij heeft in campus Pellenberg opnieuw moeten leren stappen, krijgt er dagelijks littekenmassage en volgt er les in de ziekenhuisschool. Zijn lievelingsnummer is 'J'oublie tout' van Jul.

Danny: *"Je veux devenir infirmier en urgence, pour aider les gens, pour les gens qui m'ont soigné et qui m'ont aidé. Je veux les remercier."*

Georges is iemand met een zwaar medisch verleden, daardoor zijn onlangs zijn beide benen geamputeerd. Hij heeft altijd erg zelfstandig geleefd, maar nu, op 73-jarige leeftijd, krijgt zijn leven een nieuwe wending. We volgen hem tijdens z'n allereerste week in Pellenberg. Zijn lievelingsnummer is "Ik ga dood aan jou" van Bart Herman.

Georges: *"Wat loop ik hier nog te doen? Altijd maar geholpen worden van 's morgens tot 's avonds, dan heeft het leven toch geen zin meer?"*

Over UZ Leuven campus Pellenberg

Campus Pellenberg biedt revalidatieprogramma's aan voor verschillende aandoeningen: niet-aangeboren hersenletsels (na een beroerte, hersentrauma of coma), ruggenmergletsels, amputaties, polytrauma's, aandoeningen van perifeer zenuwstelsel of brandwonden.

Het einddoel is dat de revalidant zich weer kan integreren in z'n eigen omgeving. Daarvoor zijn er, naast de specifieke medische zorg, verschillende behandelingen op maat: training van dagelijkse activiteiten, aangepast sporten, educatieve programma's, re-integratietraining. Ergo-, sport-, kinesitherapeuten en logopedisten werken nauw samen, onder extra begeleiding van (neuro)psychologen en sociale werkers. Door het persoonlijk contact met het revalidatieteam kunnen de revalidanten hun leven weer in eigen handen nemen.

De meeste revalidanten verlaten Pellenberg op een positieve manier: ze hebben gevochten, en dat brengt hen dichterbij familie, vrienden en zichzelf.

Radio Gaga - Pellenberg : dinsdag 25 augustus om 21.15 u. op Canvas

Aflevering 2: Villa Voortman

Dinsdag 1 september

In de tweede aflevering strijken Joris en Dominique met hun radiostudio neer in Villa Voortman in Gent. In dit laagdrempelig ontmoetingshuis maken ze kennis met kwetsbare burgers die om tal van redenen de aansluiting missen met de reguliere hulpverlening: psychiatrische en justitiële problemen, verslaving, stigmatisering, uitsluiting en dakloosheid.

Paul is decennia lang verslaafd geweest aan heroïne, die hij nu vervangen heeft door methadon en cocaïne. Paul was vroeger balletdanser en is de allereerste bezoeker van Villa Voortman. Zijn lievelingsnummer is 'Caroline Says' van Lou Reed (met wie hij nog heroïne gebruikt heeft).

Paul: *"Er is niets dat zoveel geeft als heroïne, maar er is ook niets dat zoveel terugvraagt. Het is de femme fatale."*

Tristan is al meer dan een jaar clean. Hij volgt een cursus boekbinden, maar worstelt met financiële problemen. Tristan lijdt aan posttraumatisch syndroom. Hij heeft als kind zijn jongere broer zien verongelukken. Bovendien stierf in februari zijn oudste dochter. Zijn lievelingsnummer is 'Bush Doctor' van Peter Tosh.

Tristan: *"Ik ben totaal niet ziek, ik voel mij gewoon een naaktslak waar een kilo zout boven hangt, hier in deze maatschappij."*

Over Villa Voortman

Elke werkdag van 9 tot 17 uur zet Villa Voortman de deur open voor kwetsbare medeburgers die hun vertrouwen in de reguliere zorg kwijt zijn. Omgekeerd geldt hetzelfde: ook de hulpverlening weet geen raad met hen, waardoor hen vaak de toegang geweigerd wordt en velen op de *zwarte lijsten* van de psychiatrie komen te staan.

In Villa Voortman zijn deze mensen welkom. Het ontmoetingshuis richt zich op het talent en de kracht van de bezoekers, niet op hun beperkingen. De enige regels zijn: geen gebruik (drugs of alcohol) en geen geweld. Voor wie wil, is er koffie, een warme maaltijd, een kunstatelier, een muziekstudio, dans- en schrijfworkshops. Na de openingsuren staan velen echter opnieuw op straat.

Elke werkdag van 9 tot 17 uur zet Villa Voortman de deur open voor kwetsbare medeburgers die hun vertrouwen in de reguliere zorg kwijt zijn. Omgekeerd geldt hetzelfde: ook de hulpverlening weet geen raad met hen, waardoor hen vaak de toegang geweigerd wordt en velen op de *zwarte lijsten* van de psychiatrie komen te staan.

In Villa Voortman zijn deze mensen welkom. Het ontmoetingshuis richt zich op het talent en de kracht van de bezoekers, niet op hun beperkingen. De enige regels zijn: geen gebruik (drugs of alcohol) en geen geweld. Voor wie wil, is er koffie, een warme maaltijd, een kunstatelier, een muziekstudio, dans- en schrijfworkshops. Na de openingsuren staan velen echter opnieuw op straat.

Dirk Bryssinck en Johan Vanderstraeten richtten vijf jaar geleden Villa Voortman op vanuit het 'Psychiatrisch Centrum Gent-Sleidinge, waarmee zij nog steeds verbonden zijn. Er is een nauwe samenwerking met OCMW, CAW, MSOC, Straathoekwerk, WGC,...

Onder het motto 'minimale structuur, maximale verantwoordelijkheid' wordt langzaam een band opgebouwd met de bezoekers. Daarbij staan gelijkwaardigheid, participatie en overleg centraal.

De bezoekers worden steeds meer mensen met een verhaal, wat leidt tot verbondenheid maar ook verlangen naar een langzame terugkeer naar de samenleving waaruit ze werden uitgesloten.

Radio Gaga - Villa Voortman: dinsdag 1 september om 21.15 u. op Canvas

Aflevering 3: Zeemanshuis Godtschalck Dinsdag 8 september

In 1925 richtte de zeemansfamilie Godtschalck in Oostende een rusthuis op, speciaal voor bejaarde vissers en zeelieden. Al sijnpen er vandaag steeds meer gewone landmensen binnen, het woonzorgcentrum geeft nog altijd voorrang aan statutaire vissers en zeevarenden.

De meeste bewoners hebben het grootste deel van hun leven op zee doorgebracht: als duiker, ontmijner, visser, schipper of zelfs als IJslanadvarder. Andere bejaarden waren vissersvrouw, werkten in een vismijn of viswinkel.

Norbert is visser geweest, telg van een bekende vissersfamilie. Hij verblijft al drie jaren in Godtschalck, maar is dementerend in een vergevorderd stadium. Zijn vrouw Liliane woont in een appartement in Oostende, maar komt elke dag van 10 tot 17 uur naar Norbert toe. Zelfs al kan hij niet meer praten, en geeft hij niet veel blijk van herkenning. Hun lievelingsnummer is 'Green green grass of home' van Tom Jones.

Liliane: *"Wat ik eigenlijk echt nog zou willen, is een beetje van mijn hersenen aan hem geven."*

Tjanie was tien jaar lang visser, maar geraakte dat beu en werd vrachtwagenchauffeur. Na z'n pensioen werd hij blind. Z'n vrouw stierf in z'n armen, maar hij heeft haar niet meer kunnen zien. Nu zit hij vaak buiten te roken.

Zijn lievelingsnummer is 'I will always love you' van Whitney Houston.

Tjanie: *"We hebben altijd een goed huwelijk gehad. En dat zo in ene keer verliezen."*

René heeft een wereldkaart op z'n kamer hangen, met alle plaatsen waar hij geweest is als officier op de lange omvaart. Hij zit al meer dan drie jaar in het rusthuis, en vertelt met tranen in z'n ogen hoe het voelde om op zee te zijn. Zijn vaste rituelen: 's morgens de krant, 's avonds een Leffe. Zijn lievelingsnummer is 'La mer' van Charles Trenet.

René: *"Ze zeggen dikwijls: u hebt veel water en lucht gezien. Dat is waar. Maar ze weten niet hoe schoon dat is."*

Over Zeemanshuis Godtschalck

Godtschalck straalt in alles de zee uit: foto's, miniatuurschepen, meerdere keren per week vis op het menu, afdelingen met namen als 'zandbank' of 'vuurtoren'. Sommige bewoners dragen een pet met een anker op, anderen pronken met hun zeemanstattoos.

24 u op 24 staan personeel en vrijwilligers klaar om een permanente kwalitatieve zorgverlening aan te bieden. Maar het leven verloopt traag voor wie geen bezoek meer krijgt. Enkelen herkennen het bezoek zelfs niet meer, omdat ze dementerend zijn.

Sommigen hebben de hele wereld gezien en eindigen nu in een kamertje in Oostende. Als ze goed luisteren, kunnen ze de zee horen. Zien is moeilijker, want bijna niemand geraakt de steile duin achter het rusthuis nog op. Maar de bewoners van Godtschalck dragen de zee nog steeds diep in hun hart.

Radio Gaga - Zeemanshuis Godtschalck: dinsdag 8 september om 21.15 u. op Canvas

Aflevering 4: Verblijfpark Meerlaer

Dinsdag 15 september

In Laakdal, in de schaduw van een windmolenpark en vlakbij de E313, ligt een camping die geen camping meer is. Toch heeft dit terrein alles van een typische kampeerplaats: chalets en caravans, een centraal café, een sanitaire ruimte en een half vervallen petanquebaan. Bewoners weten veel van elkaar omdat ze dicht bij elkaar wonen, geroddel en gemeenschapsgevoel gaan hand in hand. Niet iedereen woont er even graag, maar men maakt er het beste van.

Omdat wonen in recreatief gebied verboden is moest Karel Cruysberghs - de eigenaar en oprichter van de camping - enkele jaren geleden de keuze maken: meer dan honderd bewoners op straat zetten of een andere invulling vinden voor zijn camping. Na weken van onzekerheid koos hij voor dat laatste, hij kreeg het niet over zijn hart om de campingbewoners uit hun woning te zetten.

Camping Meerlaer heet nu officieel *Verblijfpark Meerlaer*. Er zijn nog zowat 80 plaatsen voor permanente bewoning, maar er is wel sprake van een uitdoofbeleid: wie er in 2012 vijftien jaar woonde, mocht blijven. Nieuwelingen zijn enkel welkom als ze er zich niet domiciliëren. Toch is dit geen ideaal scenario, want wie z'n woning wil verkopen moet dat vaak onder de prijs doen.

Wie in *Verblijfpark Meerdael* resideert, heeft een reden om er te wonen. Vaak is die financieel. Sommigen zijn werkloos, anderen leven van een invalide-uitkering of komen nét rond met hun job.

Meer informatie over deze aflevering volgt later.

Radio Gaga - Verblijfpark Meerlaer: dinsdag 15 september om 21.15 u. op Canvas

Aflevering 5: Le Mesnil

Dinsdag 22 september

Joris en Dominique steken de taalgrens over en trekken naar Le Mesnil, een dorp vlakbij de Franse grens. Le Mesnil is omgeven door bossen en ligt erg afgelegen. In de winter, wanneer het sneeuwt, is het dorp vaak onbereikbaar. In de omgeving wordt Le Mesnil ook wel het meest afgelegen dorp van België genoemd, volgens de lokale bevolking is er tijdens de Tweede Wereldoorlog zelfs nooit een Duitser geweest.

David ontvluchtte twee jaar geleden Charleroi, wegens te veel drugs en geweld. Hij is werkloos, en weet dat hij - door de tatoeages in z'n gezicht - niet veel krediet heeft in Le Mesnil. Hij is een buitenstaander, maar zijn moeder woont ook al vijf jaar in het dorp. Zijn lievelingsnummer is 'La vie est belge' van Convok

David: *"A 38 ans je voulais venir ici pour me poser, me calmer. C'est comme vous seriez dans une merveille, comme les schtroumpfs dans une petite village, une bulle."*

Pierette is 65 jaar, ze woont al lang in Le Mesnil. Ze was twee keren getrouwd, maar beide echtgenoten stierven aan kanker. Pierette woont nu alleen met haar hondje Chance. Kinderen heeft ze niet. Ze bespreekt vaak het dorpsleven met haar vriendin, op het bankje voor haar huis. Haar lievelingsnummer is 'Go with the flow' van Queens of the Stone Age. Pierette: *"Mes maris sont au ciel, tous les deux. On ira jouer aux cartes avec les deux. Oui, je crois que j'ai ma place au ciel."*

Willy leeft samen met Freddy. Ze vormen het eerste en enige homohuwelijk van Viroinval. Ze zijn allebei gepensioneerd en hebben - uit een eerder huwelijk - allebei een zoon. Maar Willy heeft kanker, en wil graag weggaan uit Le Mesnil om dichterbij het ziekenhuis te zijn. Zijn lievelingsnummer is 'Quand on n'a que l'Amour' van Jacques Brel.

Willy: *"Quand j'ai fait mon 'coming out', on a discuté beaucoup. Et mon fils a dit: tu seras toujours mon père."*

Over Mesnil

De gemeente Viroinval, waartoe Le Mesnil behoort, staat in de top 40 van armste gemeentes van België. Het inkomen van de inwoners ligt er flink onder het gemiddelde van ons land. Nu de industrie is uitgestorven, zoeken de inwoners van Le Mesnil naar nieuwe jobs in hun regio.

Het afgelegen dorp staat symbool voor de verdwenen industrie en de noodzaak om zichzelf opnieuw uit te vinden. Ooit waren er voor de arbeiders in de omgeving een twintigtal cafés, vandaag is er slechts één overgebleven: Chez Mémène. Het café is tegelijkertijd ook een kruidenierswinkeltje. Je waant je er in de jaren vijftig. Voor de rest is er een kerk en een lagere school, waar zes leerjaren samen in één klasje zitten.

Le Mesnil is een mini-gemeenschap met zowat 150 inwoners, sociaal en geografisch geïsoleerd. Het leven verloopt er op een ander ritme, dat van les Mesniliens.

Radio Gaga - Le Mesnil: dinsdag 22 september om 21.15 u. op Canvas

Aflevering 6: Psychiatrisch ziekenhuis Bethanië

Dinsdag 29 september

Psychiatrisch ziekenhuis Bethanië is een van de grootste psychiatrische centra van Vlaanderen. Het ligt vlakbij de dorpskern van Zoersel. Er is plaats voor zo'n 850 personen met psychische problemen, zowel voor mensen met een acute problematiek als voor wie nood heeft aan langdurige zorg. Zoals patiënten die worstelen met angst en depressie, persoonlijkheidsproblematiek, verslavingszorg, psychose, de combinatie van verstandelijke beperking met psychische problemen of niet-aangeboren hersenletsel.

Uniek aan Zoersel is de 'Moeder-Baby-eenheid', bedoeld voor moeders die psychische problemen ontwikkelen in de periode rond of na de bevalling. Daarnaast werkt het centrum ook intensief samen met 'ervaringsmedewerkers', een team van ex-patiënten die uit eigen ervaring weten wat het betekent om opgenomen te zijn. Via hen komen patiënten in contact met lotgenoten.

Het psychiatrisch centrum zoekt samen met de patiënten naar alle mogelijke manieren om hun zorgen en emoties uit te werken. Zo ondersteunt het centrum bijvoorbeeld ook het kunstcollectief De Facktorij, dat een paviljoen 'bezet' op het domein. Hier kunnen patiënten hun ding doen: schilderen, beeldhouwen of muziek maken. Maar niets wint het van een sigaret: roken is een bindmiddel en een houvast voor de meerderheid van de patiënten.

Johnny woont sinds een jaar alleen op appartement nadat hij jaren in de psychiatrie verbleef. Toch heeft hij elke dag nog nood aan structuur. Hij springt dagelijks binnen op zijn oude zorgenheid in Zoersel en 's namiddags geniet hij in zijn stamcafé van z'n dagelijkse pintjes. Zijn lievelingsnummer is 'Under the bridge' van The Red Hot Chili Peppers.

Johnny: *"Ge hebt er altijd burens, er is altijd iets op de gang. En dan ben ik terug alleen gaan wonen, en dat was fantastisch."*

Luc is een van de drijvende krachten achter het kunstenaarscollectief *De Facktorij*. Een stille kracht kan je hem niet noemen, hij neemt geen blad voor de mond. Als hij zelf moet kiezen om door het leven te gaan zonder of met z'n autismespectrumstoornis, dan kiest hij resoluut mét. Zijn lievelingsnummer is 'Laugh and a half' van D-A-D

Luc: *"Eigenlijk zouden alle volwassenen één keer in hun leven verplicht 6 maanden opname in de psychiatrie moeten doen: om te leren wat emoties zijn, en hoe om te gaan met mensen."*

Yammie is 22 en heeft verschillende psychoses doorgemaakt. Ze hoort stemmen vanaf haar zesde. Ze voelt zich vaak een buitenbeentje, maar toch ziet ze ook voordelen: ze beleeft alles intenser en minder saai. Tijdens woelige dagen of slapeloze nachten houdt muziek haar recht. Haar lievelingsnummer is 'Hide and seek' van Imogen Heap

Yammie: *"Er zijn ook positieve dingen aan een psychose, ge zijt gevoeliger. Iemand vertelde me dat ik een parkietje uit de mijnen ben; die pikken sneller gevaar op, en kunnen anderen waarschuwen."*

Radio Gaga - Psychiatrisch ziekenhuis Bethanië: dinsdag 29 september om 21.15 u.

Aflevering 7: Het internaat van Turnhout

Dinsdag 6 oktober

Philip Brinckman, de prefect van het Sint-Jozefcollege in Turnhout, wil niet bevestigen dat dit nu het strengste internaat van Vlaanderen is, maar helemaal ontkennen doet hij toch ook niet. Geen gsm, geen smartphone, geen laptop, geen tablet. Geen blote buiken, handen boven tafel, keurig en in stilte in de rij. Voor elke regel is er een reden, en ook al kunnen de studenten soms zelf niet meer aan die regels uit, ze vinden die 'meestal' wel rechtvaardig.

Kinderen worden niet meer zoals vroeger op internaat 'gestoken', ze willen dat vaak zelf. Waarom? Ze willen met vrienden samen zijn, willen steun bij het studeren of ze willen sporten. Soms zijn ze alleen thuis omdat hun ouders hard werken. Of ze hebben nood aan regelmaat: ze zijn computerverslaafd, snel afgeleid, hebben ADHD of een autismespectrumstoornis.

Ook de achtergrond van de jongeren is heel verschillend. Er zitten op internaat zowel kinderen van bekende politici en zakenlui als kinderen van arbeiders. Sommige families kiezen al generaties lang voor de school en het internaat met zijn duidelijk opvoedingsproject van de jezuiten. Het wil jongeren vooral motiveren tot engagement en dienstbaarheid. Leerlingen worden uitgenodigd om verantwoordelijkheid te nemen in de raad voor verdraagzaamheid, de milieuraad of leerlingenraad, verschillende internen zijn rugby- of voetbaltrainer.

Het samenleven op internaat wil jongeren van vandaag weerbaar maken in de wereld van internet, sociale media en consumptiedrang. Ze leren er op een bewuste manier mee omgaan, en krijgen op internaat de kans om in een veilige omgeving op te groeien. Wanneer je het internaat in Turnhout binnenstapt, voel je in alles de geschiedenis en de traditie van de school. De tijd lijkt er stil te hebben gestaan: er hangt geen reclame aan de muren en er zijn geen drankautomaten. De strakke gangen met typische tegels, de houten studiebanken en de sobere slaapkamers creëren die speciale internaatsgeest die generaties leerlingen met zich meedragen.

Meer informatie over deze aflevering volgt later.

Radio Gaga - Het internaat van Turnhout: dinsdag 6 oktober om 21.15 u. op Canvas

Aflevering 8: Het opvangcentrum voor asielzoekers in Wingene

Dinsdag 13 oktober

Sinds 1989 organiseert het Rode Kruis-Vlaanderen een deel van de asielopvang in België. Het gaat jaarlijks om ongeveer 4.500 mensen. In het centrum van Wingene verblijven er zowat 100. Ze komen uit Irak, Afghanistan, Albanië, Eritrea...

Het is even zoeken: op de boerenbuiten in Wingene, omringd door velden, verwacht je niet meteen een opvangcentrum. Het is voor de meeste asielzoekers dan ook een hele aanpassing om hier na een lange reis vanuit hun thuisland aan te komen. Met de belbus, want dat is de enige optie om er te geraken met het openbaar vervoer.

Asielzoekers vinden in Wingene een tijdelijk verblijf in afwachting van de afloop van hun asielprocedure. Verschillende religies en culturen leven er naast en met elkaar, maar het wachten en de onzekerheid over de asielprocedure brengt wel wat stress mee.

Het opvangcentrum geeft de bewoners zoveel mogelijk verantwoordelijkheid over hun leven: ze bepalen hun eigen dagritme, koken zelf, krijgen zakgeld, bellen zelf de bus. Ze leren er Nederlands, en de kinderen gaan elke dag naar een school in de buurt.

En al vinden ze in Wingene een plek om op adem te komen na een leven in een conflictsituatie en in soms schrijnende omstandigheden, hun toekomst in dit vreemde land is onzeker.

Meer informatie over deze aflevering volgt later.

Radio Gaga - Het opvangcentrum in Wingene: dinsdag 13 oktober om 21.15 u. op Canvas

Perscontact

MEER INFORMATIE

Tine Plasmans, perscoördinator Canvas - tel. 02 741 38 85 - tine.plasmans@vrt.be

INTERVIEWS

interviews@vrt.be

PERSPORTAAL

Persfoto's en -teksten zijn beschikbaar op het [Persportaal](http://pers.vrt.be) van VRT Communicatie: <http://pers.vrt.be>
Geert Van Hoeymissen - Fotoredacteur Canvas - 02 741 35 59 - geert.vanhoeymissen@vrt.be

Meer info in de Canvas-pressroom:

<http://communicatie.canvas.be>